

var bleven paa sin fulde Styrke. Naar derfor Regjeringen ikke kan bekvemme sig til at gaae ind paa en Commissions Redfættelse, sammensat fra Rigsdagens og Regjeringens Side, saa kan Regjeringen bedre alene tage disse Forhold under Overveielse. Faren er, som den ærede Finantsminister har bemærket, ikke stor; thi der ligger kun saa Maaneder imellem, hvori denne Virksomhed kan udøves, og i disse saa Maaneder tages ingen endelig Beslutning, og Sagen kommer saa til Rigsdagens Kjendelse. Naar det ærede Medlem mener, at Rigsdagen i den Art Sager næsten altid har været bunden af Regjeringens Forslag, saa er det dog ikke saa; Rigsdagen har nemlig rettet Meget og tilmed meget betydelige Summer, hvad man tildeels kan see af hvad der er kommen for her paa Rigsdagens Bedømmelse; men, jeg havde nær sagt, at endnu Mere saa at sige er blevet afgjort mellem Regjeringen og Finantsudvalget derved, at Regjeringen ved mange Leiligheder med stor Smødekommehed modificerede sine Forslag. Jeg for min Part troer saaledes ikke, at vi kunne gjøre bedre end at lade denne Sag gaae over i Regjeringens Haand og forsøge, hvad der vil og kan skee; jeg troer, at Sagen er ganske moden dertil, thi den er nu paa tredje Aar gammel.

Lindberg: Det forekommer mig dog, at der ved Afgjørelsen af Sager af denne Art slet ikke kan være Spørgsmaal om, af hvilke Grunde den Vedkommende er bleven affædiget, da det naturligviis er Noget, som hører til den vedkommende Krigsminister selv at bedømme; men der kan for Rigsdagen kun være at tage Hensyn til Billighed og til saadanne Omstændigheder, som Regjeringen ved Pensionsloven ikke er berettiget til at tage Hensyn til. Naar Regjeringen derfor mærker, at der er en Stemning i Rigsdagen for, at den sandsynligviis vil gaae ind paa saadanne Hensyn, saa kan jo Finantsministeren eller Krigsministeren meget godt til den næstkommende Rigsdag fremkomme med et Forslag til Rigsdagen om, hvilke Personer de isærdeleshed ville anbefale, og af hvilke Grunde, og naar det skeer, er Rigsdagen i sin rette Stilling ved at kunne afgjøre en Sag, som dog aa-

benbart hører ind under dens Afgjørelse og ikke under nogen Andens.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

Finantsministerens Forslag til § 25:

Efter Lit. A tilføies:

Regjeringen bemyndiges til, udenfor de almindelige Regler, at tilstaae Pensioner og Pensionstillæg i Anledning af den sidste Krig i saadanne Tilfælde, hvor særdeles Omstændigheder maatte findes at tale derfor, dog med Forbehold af Stadsfæstelse ved den næstpaafølgende Finantslov.

vedtoges med 62 Stemmer mod 1.

Formanden: Jeg skal derefter sætte § 27 med det dertil af Finantsministeren stillede Ændringsforslag under Forhandling, forsaavidt Thinget maatte billige, at det nu kommer under Behandling. Det vil nemlig erindres, at jeg under Mødet igaar anmeldte, at den ærede Finantsminister agtede at stille et Ændringsforslag til § 27 som en Tilfættning til den ved 2den Behandling vedtagne Post D, og at jeg tillige anmeldte, at Ændringsforslaget snarest muligt vilde blive trykt og omdeelt paa de Herrer Medlemmers Bladsfer, hvilket ogsaa allerede fandt Sted igaar. Jeg skal derfor udbede mig Thingets Tilladelse med $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer til, at dette Ændringsforslag maa komme under Forhandling idag.

Ved den derefter foretagne Afstemning vedtoges ovenstaaende Afvigelse fra Forretningsordenen eenstemmigt med 73 Stemmer.

Finantsministerens ovenmeldte Forslag er saalydende:

Efter det ved 2den Behandling optagne Lit. D tilføies som Lit. E:

„E. Til Regjeringens Disposition i Anledning af den i Kjøbenhavn udbrudte Cholera 10,000 Rbd.“